

nočníček

nepravidelný noční plátek Pepy Streichla

č. 8 / srpen 2009

Úvodem. Nočníček zase stíhám na poslední chvíli. Byla dovolená a koncem července se žena rozhodla malovat. Tentokrát ne obrázky ale byt. Věděl jsem to už v červnu, a tak jsem měl dost času se s tím psychicky srovnat. Ale po pravdě malování bytu nenávidím. Binec pár dnů předem i pár dnů po malování. Nepřístupnost k počítači a ztráta papírku, na který jsem si psal poznámky, o čem by měl být srpnový Nočníček. Teď, když jsem se dostal aspoň na počítač, prohledávám uložené soubory a hledám, co jsem už měl připravené a co bych mohl do tohoto čísla zařadit. A tu mě napadlo se s vámi podělit o to, čím se občas bavím já. A tak na

předposlední straně nabízím stolní hru, kterou jsem asi před rokem vymyslel, teda spíše upravil z původního Člověče, nezlob se! Hraju to občas s přáteli. Je to taková blesklovka s jednoduchými, jasnými a tvrdými pravidly. Zdá se mi, že se víc hodí do dnešní doby raného tvrdého kapitalismu než zdlouhavé a částečně (pro dnešní dobu) znuděné původní Člověče, nezlob se! Zatím jsem té hře nedal žádný název, i když mě občas něco napadlo. Něco jako „Tvrdé lokty“, „Člověče, nevztekej se“ a podobně, ale napadne-li vás nějaký název, který by tuto hru vystihl, tak napište. Hru i velmi jednoduchá pravidla najdete na 5. straně.

letní cestovatelské rozjímání

Polovina roku za námi a druhá polovina prázdnin před námi. V bilancování mé koncertní činnosti uplynulého půlroku jsem zjistil, že už několik let je stav setrvalý. Pomalý rozjezd v lednu a únoru, nárůst koncertů v březnu, silný duben a květen a v červnu už začínají festivaly. Ohlédnutím v dílů jsem totéž zjistil zpětně až do roku 2002, kdy jsem začal po nemoci znovu hrát samostatně. Kde jsou ty doby, kdy jsem hrával až 25 koncertů měsíčně po celý rok. Ale přiznám se, dnes už bych na to neměl. Leč pořád platí, že po dobu nehraní, kdy jsem doma, mě po třech dnech chytá „toulavá“ a po třech dnech na šňůře se už těším domů. Na ten třídní cyklus jsem si už zvykl, a tak se velmi často stává, že při výjezdech na jediný koncert vyjždím o den nebo dva dříve a ty dva dny strávím flákáním po vlasti. To, co jsem nestihl navštívit v době dřívějšího koncertování (tehdy nebyl čas, pořád se přejíždělo), doháním nyní. Hrady, zámky, muzea ale i slavné hospody, přehrady atd. atd. A fotím a fotím... Mám ale pár drobných restů, které už asi nestihnu. Do kopců se mi moc nechce, a tak na Sněžce jsem byl naposledy před 28 lety, na Lysé hoře taky tak nějak, ale na Řípu

jsem nebyl nikdy. A ten mě přesto láká nejvíce. Chtěl bych zkusit ten pohled praotce Čecha na zemi, jež mlékem a strdím oplývá a podobně. Mám ale strach, že bych neporozuměl. Praotec Čech se díval spíše zemědělskýma očima. A zemědělství já nerozumím, ze zpráv vím jenom to, že je na tom poněkud blbě. Tak snad by mě ten pohled vedl alespoň k zamyšlení nad kulturou. Ale na co bych v té chvíli měl pomyslet? Na včerejší, předvčerejší program TV? Nebo na každodenní stejné hity všech rádií? Hrůza! V takové slavné chvíli a toto? A tak prozatím o Řípu jen sním a přemýšlím, nad čím bych se měl zamyslet ve spojitosti s vyburcováním hrdosti na svoji vlast. Foto: vypůjčeno z foto.mapy.cz, autor F. Vybíral

koncerty 2009

srpen

4. 8. 2009

Telč

Prázdniny v Telči
Nocturno
po 22.00

8.8.2009

Opava

Městské sady 19:00

29. 8. 2009

Ostrava

ZOO
letní scéna
16.00 h

charitativní koncert
ve prospěch
chovu šelem

září

24. 9. 2009

Ostrava

klub Parník
Pepa sobě!

Jamajz

(Pepa Streichl, Ivo
Cicvárek, Jiří Svítek)

Hořký kafe

Pakostra Blues

(Radek Pastrňák, Jiří
Kostadinov, Joe After)

říjen

2. 10. 2009

Turnov

divadlo
Besídka Textové dílny
18.00 h

listopad

7. 11. 2009

Náměšť nad Oslavou

Folkový špíz
18.00 h

kolegové

arnošt frauenberg

Kdysi jsme s některými kolegy folkaři měli teorii na to, jak se získává popularita. Musíš napsat pár písní které se budou líbit ženám. Tím je nalákáš na své koncerty a s nimi nebo za nimi se táhnou muži. A který chlap by se potom hádal se svoji milou, že dotyčný zpěvák je trapný. A je to. Nechci tím zesměšnit Arnošta Frauenberga, ale všiml jsem si, že na jeho koncerty jezdí party dívek a žen, se kterými přijíždějí muži. Ti, oproti svým láskám, se chovají zdrženlivě. Zažil jsem to v ostravském klubu Akord,

kde jsem byl hostem na křtu Arnoštova alba „Rozednívání“. Pak jsem totéž zažil i na dalších jeho koncertech. Arnošta většina posluchačů přirovnává ke Karlu Plíhalovi, ale myslím si, že je to jenom tím, že na svých koncertech jako průvodní slovo používá podobný styl jako Karel Plíhal. Mírně ujeté krátké básničky, často s absolutním rýmem. Tím ale, dle mého, podobnost končí. Arnošt je zdatný a dobrý textař, navíc, jak sem to zažil já, i rychlý. Nápady a texty přímo chrlí. Zažil jsem to

osobně, pokaždé když jsem byl přítomen na srazu Janouškovy Textové dílny, ve které se propracoval k uznání jakéhosi guru. www.arnost.zde.cz

vyšehraní 2009

V letošním roce se mi v diáři objevily tři festivaly na kterých jsem hrál nebo měl hrát (Festival Haida) poprvé. Jedním z nich bylo pražské Vyšehraní. Když už jsem psal výše o Řípu, tak na Vyšehradě jsem se toho dne objevil v časovém předstihu, a tak jsem si částečně oprašoval mé paměti z dějepisu. A Vyšehrad je krásný. Tady mě dějiny oslovují víc než Pražský hrad. Zamiloval jsem si to místo a slíbil sám sobě (a po příjezdu domů i své ženě) ještě jednu návštěvu Vyšehradu. Tentokrát celodenní. Ale toho 10. června jsem tam byl koncertovat. V Jednom rohu rozlehlých vyšehradských parků, na Letní scéně, se konal festival Vyšehraní 2009. Festival divadla a hudby s velmi krásným posláním - a to Praze představit kulturu všech krajů České republiky. Moravskoslezskému kraji patřil právě tento den. V programu vystoupili Pavel Dobeš, Janáčkova konzervatoř Ostrava s pásmem Jiřího Suchého a Karla Jaromíra

Erbena Kytice, dále moje maličkost a bubenická skupina The Crazy Drummers, což jsou děti z dětského domova ve Vrbně pod Pradědem. Ty měly speciálně připravený program na celý den, když pořadatelé festivalu se jim věnovali jako průvodci hned od ranních hodin. To považuji za další milé poslání tohoto festivalu. Každý svůj festivalový den sponzoruje kraj, jehož se program týká. A tak jsem byl potěšen, že v době finanční krize, vedení Moravskoslezského kraje si neudělalo ostudu a trochou peněz přispělo. Díky jim za to! Z celého koncertu se mi nejvíc líbilo divadelní pásmo mladých herců Janáčkovy konzervatoře

Kytice. Když jsem po skončení programu procházel tichým a osvětleným Vyšehradem směrem ke Kongresovému centru (bývalý Pakul), měl jsem jakýsi krásný a slavnostní pocit, že právě představení Kytice do tohoto prostředí prostě patří.

drobnosti

na šňůře s Jamajz I

Je možné si koupit lístek na koncert jediné skupiny a přitom si plnohodnotně vychutnat slibovaný blues-folk-jazz-šansonový program? Ano, alespoň v případě nového uskupení Jamajz to možné je, protože tvrdé jádro tvoří ostřílení muzikanti, kteří jsou ve výše zmíněných žánrech jako doma. Pevným základem tohoto uskupení je ostravský bluesman Pepa Streichl, kterého není potřeba dlouho představovat. Jeho syrové písně se posluchači dokážou dostat hodně hluboko pod kůži. Na koncertě Textové dílny, který patřil k vrcholům minulé Zahrady 2008, si Streichl zkusil spontánní jam s folkovým písničkářem a klavíristou Ivo Cicvářkem. Byl jsem tomu přítomen a překvapeně sledoval, jak se k nim z hledíště přidal někdo na klarinet. Nebyl to nikdo jiný než Jirka Svítek, který jinak hraje v duu Svitky s Jiřím Kynclem a hlavně ve své domovské skupině 9. patro. Těm třem to skutečně dobře hrálo a podle všeho byl tohle začátek kapely Jamajz. Kapela se pak docela dlouho neviděla a samozřejmě nezkoušela. Že neztráceli čas se zkouškami, je možná do jisté míry způsobeno tím, že každý je z jiného města (Sreich - Ostrava; Cicvářek - Brno; Svítek - Praha), ale hlavně tím, že tak dobří muzikanti, prostě zkoušet nemusí. Nechají vše až na koncert, proto je vlastně každé jejich vystoupení jedinečné a neopakovatelné. Cicvářek a Svítek dodali kapele jazzový šmrnc, ale kde se na koncertech skupiny vzal šanson? Ten zajistila zpěvačka a textačka Lada Šimíčková, která

tvoří s Ivem už sehrané duo a její účast přinesla projektu Jamajz potřebný ženský element, který vystoupení správně okořenil o další hudební a textové vůně. Po druhém společném koncertě v Turnovském divadle, na akci Besídka Textové dílny 2008, se prý začalo plánovat první turné. To se uskutečnilo až v tomto roce na čtyřech místech. Šňůru inicioval a organizoval Martin „Mrca“ Holan, který úspěšně bojuje s větrnými mlýny při organizování řady folkových akcí na severu Čech. Na pražském koncertě v kavárně Carpe diem se pomalu začalo rýsovat, jak budou vypadat i ostatní koncerty šňůry. Pepa Streichl hrál své písně, do kterých se velmi citlivě přidávaly další nástroje (např. Den kdy jsem tě ztratil; Ještě se mi nechce atd.). Smutná čistá blues v dvanáctkovém rytmu a velmi osobní písničkové výpovědi přibarvené zvukem foukací harmoniky a souhrou klavíru s klarinetem střídaly autorské písně Ivo Cicvářka. Nové aranžmá se Svítkovým klarinetem, který střídal za saxofon, písním prospělo a přidalo další barvy. Pak koncert pokračoval vystoupením Lady Šimíčkové, která zazpívala své texty rovněž na Cicvářkovu hudbu (Oděsa; Proměna; Indiánský snář atd.). V Ladiném podání ale zazněla v trochu jiném kabátě i jedna čistě šansonová píseň Pepy Streichla (Muži jsou muži) či text od Jirky Svítka (Nahoře). Společné písně se plynule střídaly s těmi sólovými, koncert měl spád a nenudil. V závěru zazněla Streichlova píseň na „přeladěnou“ kytaru, která je myslím jedna z

jen tak

Pár fotek z festu Zahrada

tam někde jsem měl svůj stan

pozorně sleduji koncert Textové dílny

a unaven (ne alkoholem) usínám na nádvoří zámku

Na grilu

Divím se, že je pořád hodně těch, co věří, že zbohatnou na hracích automatech. V Schönthalu se jeden takový vracel od automatu ke stolu s pokleslou náladou, přišel o 500,- Kč a kolega ho vítal slovy. „Tak co, překvapily tě automaty? Prohrál jsi, že?“

drobnosti z domova

na šňůře s Jamajz II

jeho nejsilnějších – Džbánky. Trochu mě mrzelo, že také nezařadil svou píseň Julie, ke které mu udělala animovaný videoklip režisérka Marta Kačorová. Kdo ještě neviděl tento precizně zvládnutý klip ve stylu film noir, tak doporučuji (stačí zadat na youtube.com hesla: Julie, Streichl). Na následujícím libereckém koncertu jsem pečlivěji poslouchal Streichlovo drsně vtípné průvodní slovo a zaregistroval, že podivně znějící název projektu Jamajz vlastně znamená „jam a jiné zajímavosti“. Pepa, Ostravák duší i tělem, si mírně dobíral v kapele znějící „pražštinu“ s „brněnštinou“ a svěřil se s tvrzením své kamarádky, že prý jeho písně jsou z 98% o smrti. Poté se chvilku zamyslel a potvrdil to. Do programu však zařadil i lehkovážnou písničku Bicykle, či vtípnou píseň o tom, že ho všichni opustili, ale jediná tchýně ho opustit nechce... Výjimka ale jen potvrdila pravidlo. Opravdu od něho zazněla především prožitá blues, kterým posluchač věří. Pomalu se mezi písněmi začal projevovat i Ivo Cícvárek s komentáři k vlastním písním. Jirka Svítek po celou dobu koncertu nábožně mlčel a kde nehrál, občas

opíral své čelo o klarinet. Muzikanti působili ještě více sebraně a vzduchem už ani jednou před písní neprolétla hláška o tónině. Vše bylo ještě jasnější a na hráčích bylo vidět, že si to náležitě užívají. Z poslední akce šňůry prý měli její aktéři a organizátoři trochu strach, hlavně co se týče počtu diváků. Nakonec to ale byla právě Lomnice, kde diváci Jamajz svým počtem nejvíc potěšili a vytvořili tu pravou atmosféru. Především v závěru nechtěli muzikanty vůbec pustit z jeviště a vytleskávali další písně. Rockový klub AION je spíše místem pro punkové či rockové nářezy a tomu odpovídá i stav zvukové aparatury, ale hudba tam nakonec asi díky ostřílenému zvukaři zněla dobře. Překvapivě i podzemní prostor klubu se pěkně hodil ke Streichlovi blues více než kavárenská stylizovaná pražská Carpe diem. Hudební žánry se už měnily s naprostou samozřejmostí, muzikanti byli ještě odvážnější v sólech a celý koncert měl tu správnou gradaci. Po třetím závěrečném koncertu jsem přesvědčen, že vznikl nový projekt, který stojí za to slyšet. Ačkoliv asi bude vystoupení Jamajzu jako šafránu, slibuje kvalitní hudební zážitek. **Michal „Kosmo“ Šimíček**

estetika versus nikotin

Už dlouhou dobu se snažím přestat kouřit, ale jak často uvádím, mám tak pevnou vůli, že ji umím překonat. Ale našel jsem jeden způsob, jak kouření omezit, a tím je něco jako estetika. Snahou o omezení kouření jsem si zvykl mít popelník z dosahu svého pracovního stolu. A když mě chuť donutí si zapálit, musím se od stolu zvednout a zajít pro popelník na okenní parapet, kam ho odkládám ihned po dokouření cigarety. Stalo se mi totiž, že na něčem dělám a dělám a píšu a píšu a došly cigarety. Říkám si: půjdu je koupit, až to dopíšu. Ale práce ani psaní se nedařily a nedařily a najednou se dívám, že kouřím. Okno. Ani

jsem si neuvědomoval, kdy jsem byl cigarety koupit. Totéž se stávalo, i když byl popelník na parapetu. Ale pak jsem z lenivosti přidal na parapet k popelníku takový umělohmotný kyblíček s víkem, do kterého popel z popelníku vysypávám. A jednou, když byl kyblíček plný cigaretového popele, jsem uviděl ten odporně vypadající obsah kyblíku. A estetika mírně zvítězila nad nikotinem. K parapetu chodím nerad. Plnicí se kyblík vypadá opravdu neesteticky, hnusně a navíc při otevření děsně smrdí. Tak kouřím míň a míň. Víím, nejlepší by bylo přestat úplně, ale jak říkám: v mém případě je to o té pevné vůli.

jen tak

pamatujete si?

Bony. Moje babička dostávala 146 bonů měsíčně. První džíny (originál Rifle) jsem si koupil v roce 1968 za 34 bonů.

můj fanda

Láďa Z. sice ani neví, co hraju, ale prý mi fandí. Je jediný z mých fandů, který v Schönthalu nesmí ani pivo. To, co pije, je opravdu čistá voda.

hnus, hnus, hnus

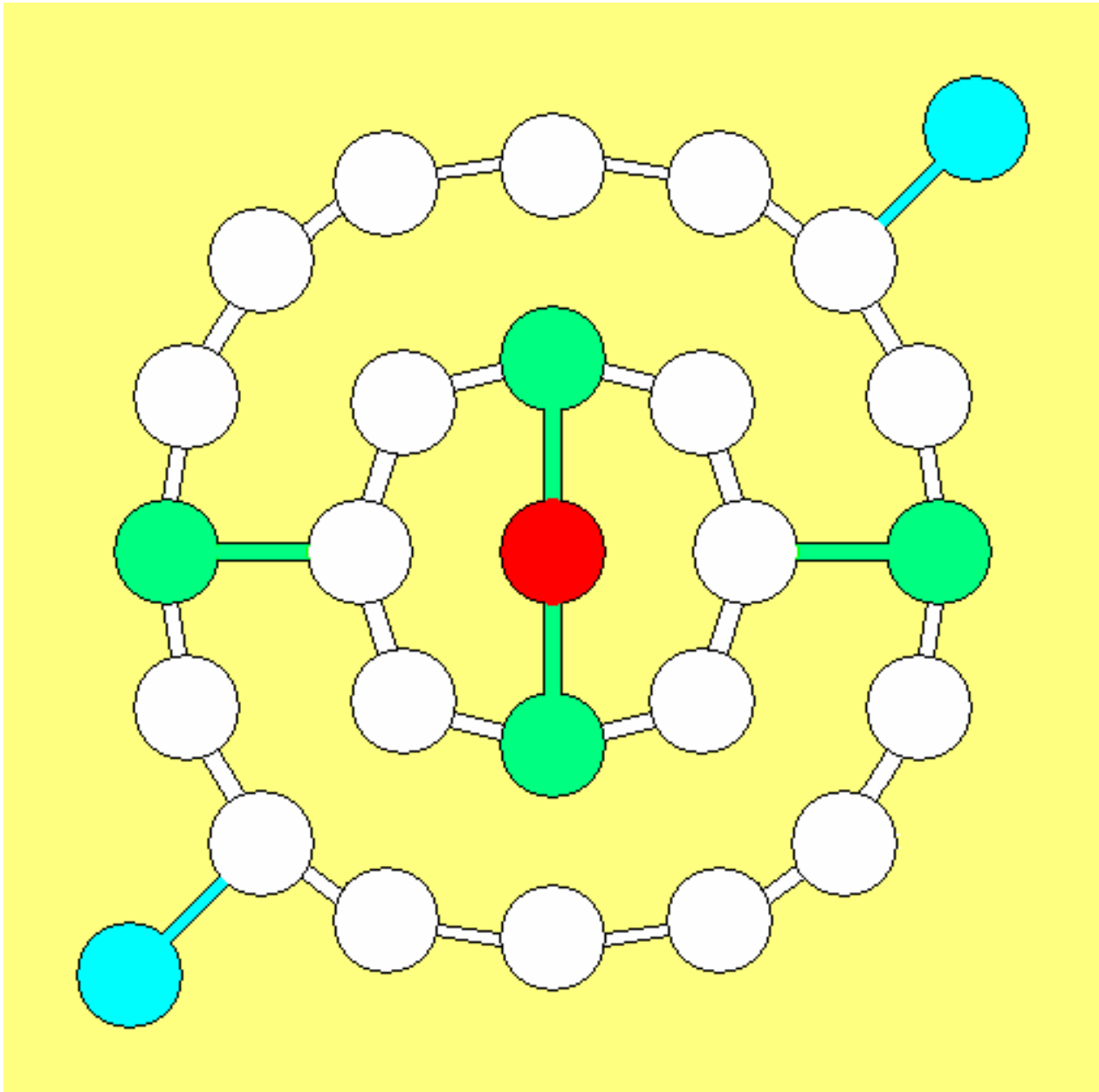
Tato fotka patří k vedlejšímu článku Estetika versus nikotin. Je to onen smrdící kyblíček.

Tvrdé lokty

Pravidla: Hru může hrát jakýkoliv počet hráčů. Ideálem jsou 3 až 4 hráči. Tehdy má hra největší spád. Ke hře potřebujete jen určitý počet figurek z Člověče nezlob se, nebo kameny z jiných deskových her (každý hráč vlastní pouze jeden) a hrací kostku (1-6). Úkolem je dostat se z modrých polí do středu hrací plochy na červené pole, přičemž do vnitřního kruhu můžete vstoupit jen když svůj předchozí tah ukončíte na některém ze zelených polí. Neplatí výhody pro hrozenou šestku, nenásleduje další hod jek to známe z Člověče ..., ani nutnost hosení šestky pro vstoupení do hry. Každý hráč hraje pouze jednou a

posunuje svoji figurku (kámen) po hracím poli proti směru hodinových ručiček. Stojí-li na vašem koncovém poli soupeř, musíte ho nekompromisně vyhodit, přičemž dotyčný hráč svoji další hru začíná opět na začátku. Zahajovací modré pole si může každý vybrat libovolně a počítá se jako první. Základem je opravdu podmínka, aby každý hráč hrál pouze jednou a bylo dodržováno rotování hráčů. Vítězem je ten kdo první dosáhne červeného pole přičemž mu musí vyjít poslední hod tak, aby na červeném poli přesně skončil. Když bude mít hod větší hodnotu než potřebuje, tak pokračuje ve hře ve stejném kruhu, než znovu

dosáhne zelené pole. Poslední vítězný hod je vždy jednička. **Oč? O co?** My hrajem o 1,- nebo 2,- Kč a to dvěma způsoby. První je, že dosáhne-li některý z hráčů červeného pole, hra je ukončena a všichni poražení platí dohodnutou částku vítězi. Druhá verze je ta, že hra se dohrává, přičemž všichni hráči platí vítězi a druhý v pořadí dostává od hráčů, které porazil, taky platbu. V případě 4 hráčů jsou platby tyto: Vítěz dostává zapláceno od hráčů, kteří skončili na 2. až 4. místě. Druhý v pořadí dostává platbu od hráčů kteří skončili za ním na 3. a 4. místě a poslední hráč platí tomu kdo skončil na místě 3.

reklama

MUZIKANTSKÉ ŽNĚ Frýdek – Místek

areál TJ Slezan Frýdek – Místek

pátek 14.8.2009 od 16:00

sobota 15.8.2009 od 15:00

▼ folk ▲ country ▼ blues ▲ rock ▼

Prázdniny v Telči

PRÁZDNINY VE MĚSTĚ ŠTĀSTNÝCH LÁSEK

www.prazdninyvtelci.cz

*Maestro
Richard Kroczek*

PEPA STREICHL & TRUC BLUES
BLUES BAZZAR

BONBÓNEK – CHUŤOVKA – BONBÓNEK

Maestro Richard Kroczek

Pepa Streichl
&
Truc Blues

BLUES BAZZAR

Cena 300,- Kč

jediné nahrávky Maestra s Truc Blues
pamětní omezený náklad

žádejte na

agenturasm@seznam.cz

Radio FOLK Radio FOLK Radio FOLK

www.radiofolk.cz

www.radiofolk.cz

www.radiofolk.cz

Nočníček, nepravidelný noční plátek Pepy Streichla. Povoleno Schönthalskou dohodou čl. 7, o svobodě projevu
šéfredaktor Pepa Streichl, streichl@seznam.cz, korektury Kuba Slamák, dopisovatel Petr Jirus,
petrijirus@seznam.cz